

7 Ιουνίου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ,

Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 218/88,

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΑΗΛ,

Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 254/88,

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 321/88,

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ,

Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 362/88,

1. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ,

2. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ-ΣΑΒΒΑ,

Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 363/88,

ΠΑΡΙΣ ΙΩΑΚΕΙΜ,

Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 417/88,

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ ΕΥΓΕΝΙΑΔΗΣ,

Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 420/88,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,

2. ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 218/88, 254/88, 321/88, 362/88, 363/88, 417/88, 420/88).

- Διοικητικό Δίκαιο — Τύπος — Πραγματική αδυναμία τήρησης τύπου — Υιοθέτηση της πλησιέστερης διαδικασίας που παρέχει παρόμοια εχέγγυα — Περιστάσεις εφαρμογής της αρχής σε διαδικασία επανεξέτασης — Υιοθέτηση της **Βανέζης κ.ά. ν. Δημοκρατίας**. 5
- Διοικητική πράξη — Αναδρομική — Απαγόρευση αναδρομικότητας — Η εξαίρεση της επανεξέτασης. 5
- Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Προαγωγές — Κριτήρια — Ειδικά ο ρόλος και η βαρύτητα της αρχαιότητας — Σύνδεση με το θέμα της έκδηλης υπεροχής. 10
- Οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών σε Υπαστυνόμους. 15
- Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:
1. Στην προκείμενη περίπτωση δεν ήταν δυνατή για λόγους πραγματικούς και νομικούς η λειτουργία των οργάνων που προβλέπονται στους κανονισμούς. Σχετική είναι η πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας, **Βανέζης κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2522. 20
  - Σύμφωνα με το σκεπτικό και την κατάληξη της απόφασης αυτής, που ως απόφαση της Ολομέλειας είναι δεσμευτική, κρίνεται ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, δεν επηρεάζει το κύρος των προαγωγών, και δεν συνιστά λόγο για ακύρωσή τους. 25
  2. Είναι ορθή η προσέγγιση, ότι κατά κανόνα η διοικητική πράξη ισχύει για το μέλλον και όχι για το παρελθόν. Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση, επρόκειτο για επανεξέταση πράξεως έπειτα από δικαστική ακύρωση. Για την οποία, όπως προκύπτει από τη νομολογία, εφαρμόζεται η εξαίρεση και όχι ο κανόνας και η νέα απόφαση μπορεί να έχει ισχύ από το χρόνο της πράξεως που ακυρώθηκε. 30
  3. Οι αρχές που διέπουν το θέμα της υπεροχής ως λόγον ακυρώσεως, είναι καλώς γνωστές. Αναφέρεται ενδεικτικά η υπόθεση **Hadjiioannou v. Republic** (1983) 3(B) C.L.R. 1041, όπου δίδεται η έννοια της έκδηλης υπεροχής ως προϋπόθεσης για την παρέμβαση του Δικαστηρίου. Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, δεν αποδεικνύεται η υπεροχή των αιτητών κατά τρόπο που να δικαιολογεί παρέμβαση του Δικαστηρίου. Κατά το πλείστον 40

η ισχυριζόμενη υπεροχή, στηρίχτηκε στο βαθμό αρχαιότητας ορισμένων αιτητών. Η αρχαιότητα, όπως προκύπτει από το συγκριτικό πίνακα, ήταν ένα από τα στοιχεία που λήφθηκαν υπόψη ως κριτήρια για την προαγωγή. Όμως, η προσέγγιση της αρχαιότητας στους κανονισμούς που διέπουν τις προαγωγές στην Αστυνομία, δεν είναι η ίδια όπως στην περίπτωση του νόμου περί Δημόσιας Υπηρεσίας. Βλ. το Άρθρο 2(2) των Περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών, όπου αναφέρεται ότι λαμβάνεται υπόψη αλλά δε ρυθμίζει τις προαγωγές.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Βανέξης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2522,

Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-59, Σ.τ.Ε. 414/54, σελ. 281,

Yiallourous v. Republic (1986) 3(A) C.L.R. 677,

Georghakis and Others v. Republic (1987) 3(A) C.L.R. 348,

Haris v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 147,

Hadjiioannou v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1041,

Παπαχαραλάμπους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 703.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων οι αιτήσεις με την οποία προήχθησαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στο βαθμό Υπαστυνόμου αντί των αιτητών.

Ν. Σάντης για Α. Παπαχαραλάμπους, για τους Αιτητές στις υποθέσεις 218/88, 254/88, 321/88, 362/88, 363/88 και 420/88.

Αλ. Παναγιώτου για Στ. Δρυμιώτη, για τον Αιτητή στην υπόθεση 417/88.

Μ. Φλωρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας και Γ. Γιωργαλλή, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Αντικείμενο των προσφυγών είναι η απόφαση που δημοσιεύτηκε στις Εβδομαδιαίες Διαταγές της Αστυνομίας ημερομηνίας 29/2/88 με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στο βαθμό του Υπαστυνόμου, με ημερομηνία προαγωγής την 1/3/80.

5

Επρόκειτο για επανεξέταση του θέματος μετά την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην προσφυγή υπ' αριθμό 273/85, με την οποία είχαν ακυρωθεί οι προαγωγές δέκα Λοχίων στο βαθμό του Υπαστυνόμου που είχαν γίνει στις 24/12/84.

10

Στις 29/12/88 ο Αρχηγός της Αστυνομίας, με βάση την απόφαση του Δικαστηρίου, ακύρωσε τις προαγωγές των δέκα Υπαστυνόμων και την ίδια μέρα προχώρησε σε προαγωγές για πλήρωση των θέσεων, αφού είχε λάβει εν τω μεταξύ και την έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών.

15

Με τη νέα απόφαση του ο Αρχηγός της Αστυνομίας επαναπροήγαγε τους δέκα λοχίες που η προαγωγή τους είχε ακυρωθεί με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου και επιπλέον τον Μ. Χρυσάνθου που ήταν ο αιτητής στην προσφυγή υπ' αριθμό 273/85. Η επανεξέταση της υπόθεσης έγινε με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε την 1/3/80 και σύμφωνα με γνωμοδότηση του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 19/12/84, στην οποία υποδεικνύετο ως μόνη υπαλλακτική πλησιέστερη διαδικασία για αξιολόγηση των υποψηφίων, ο Αρχηγός της Αστυνομίας.

20

25

Εναντίον των προαγωγών αυτών καταχωρήθηκαν οι υπό εκδίκαση προσφυγές, οι οποίες συνεκδικάστηκαν λόγω του κοινού αντικειμένου και της ταυτότητας των νομικών και πραγματικών σημείων.

30

Ειδικότερα οι λόγοι που οι αιτητές επικαλούνται για υποστήριξη του αιτήματός τους για ακύρωση της πράξεως, συνοψίζονται ως εξής: (οι λόγοι αυτοί αφορούν όλες τις προσφυγές)

35

(1) Δεν ακολουθήθηκε η δέουσα διαδικασία και η επανεξέταση της υπόθεσης δεν έγινε με βάση το ορθό νομικό και πραγματικό καθεστώς.

40

(2) Δεν έγινε η δέουσα έρευνα.

(3) Αγνοήθηκε η υπεροχή των αιτητών έναντι των ενδιαφερομέ-

νων μερών.

(4) Η αναδρομική ισχύς που δόθηκε στην πράξη των προαγωγών ήταν παράνομη.

5

Η διαδικασία που ακολουθήθηκε εμφανίζεται στις Εβδομαδιαίες Διαταγές της Αστυνομίας (Παράρτημα Α' στην ένσταση) και στην εμπιστευτική επιστολή του Αρχηγού της Αστυνομίας ημερομηνίας 19/2/88 προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με την

10

οποία ζητείται η έγκριση του τελευταίου για τις προτεινόμενες προαγωγές (Παράρτημα Β' στην ένσταση).

15

Παρατίθεται σχετικά το πιο πάνω απόσπασμα από τις Εβδομαδιαίες Διαταγές της Αστυνομίας:

"ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Ο Αρχηγός Αστυνομίας αφού μελέτησε την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομηνίας 22/12/87, στην προσφυγή 273/85, με την οποία ακυρώθηκαν οι προαγωγές 10 Λοχίων στο βαθμό του Υπαστυνόμου που δημοσιεύτηκαν στις Εβδομαδιαίες Διαταγές ημερομηνίας 24/12/84, με ισχύ από 1/3/80, επανεξέτασε το θέμα υπό το φως της ακυρωτικής Δικαστικής απόφασης και με βάση την πραγματική και νομική κατάσταση που ίσχυε κατά το χρόνο της διενέργειας των ακυρωθεισών προαγωγών (1/3/80), ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχει το άρθρο 13(2) του Περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ. 285 και αφού έλαβε την προβλεπόμενη από το Νόμο έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών, με πράξη του ημερομηνίας 23/2/88 προήξε τους πιο κάτω στο βαθμό του Υπαστυνόμου με αναδρομική ισχύ από 1/3/80.

20

25

30

1.	Λοχ:	601	Μ. Χρυσάνθου
2.		1467	Κ. Μίλλερ
3.		153	Κ. Μιχαηλίδης
4.		256	Κ. Μαρκουλλής
5.		467	Σ. Παφίτης
6.		634	Κ. Λοϊζίδης
7.		1721	Γ. Γεωργιάδης
8.		1962	Α. Χ" Σοφοκλέους
9.		2247	Α. Ιερόθεος
10.	Γ/	266	Α. Νεοφύτου.
11.		56	Γ. Σαπαρίλλας

35

40

Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι:

Ο Αρχηγός της Αστυνομίας προέβη στις προαγωγές με βάση τις εξουσίες που του παρέχει το άρθρο 13(2) του Περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ. 285. Οι προαγωγές έγιναν υπό το φως της ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου και σύμφωνα με το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε την 1/3/80, χρόνο διενέργειας των ακυρωθεισών προαγωγών. 5

Το νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο είχε διαμορφωθεί με αλληπάλληλες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με τις οποίες ορισμένοι κανονισμοί που αφορούν τις προαγωγές της Αστυνομίας είχαν κηρυχθεί άκυροι ενώ άλλοι δεν ήταν δυνατόν να εφαρμοστούν με βάση τα δεδομένα της εποχής στην οποία ανατρέχει η επανεξέταση. 10 15

Ο ισχυρισμός των αιτητών είναι ότι η Διοίκηση δεν όφειλε να διενεργήσει τις προαγωγές με βάση τα δεδομένα που ίσχυαν την 1/3/80, τα οποία είχαν ήδη ακυρωθεί, αλλά με βάση τους Κανονισμούς του 1958 ή την Κ.Δ.Π. 100/87. 20

Αντίθετα, οι καθ' ων η αίτηση, ισχυρίζονται οι αιτητές, εφαρμόσαν εν μέρει τους κανονισμούς του 1958, παρακάμπτοντας όμως ορισμένες διατάξεις και ενεργώντας "κατά το δοκούν" όπως χαρακτηριστικά αναφέρθηκε. 25

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση συμφώνησε ότι οι κανονισμοί που έπρεπε να εφαρμοστούν, ήταν οι κανονισμοί του 1958, οι οποίοι και πράγματι εφαρμόστηκαν. Η παράκαμψη ορισμένων διατάξεων των κανονισμών αυτών είχε καταστεί αναπόφευκτη είτε λόγω ακύρωσης τους από το Δικαστήριο, είτε λόγω αδυναμίας εφαρμογής τους για λόγους πραγματικούς που δεν οφείλονται στη διοίκηση. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήταν η ενδεδειγμένη ως η πλέον ανάλογη που παρείχε παρόμοιες εγγυήσεις. 30 35

Η θέση αυτή του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση τεκμηριώνεται και από τα στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου. Το παράδειγμα που επικαλέστηκαν οι δικηγόροι των αιτητών για να ενισχύσουν την άποψη τους ότι οι καθ' ων η αίτηση ακολουθούν διαδικασία κατά το δοκούν, δεν μπορεί να ευσταθήσει γιατί οι περιστάσεις της υπόθεσης που αναφέρεται ήταν διαφορετικές. Στην προκείμενη περίπτωση δεν ήταν δυνατή για λόγους πραγματικούς και νομικούς η λειτουργία των οργάνων που προβλέπονται στους κανονισμούς. 40

Στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας, **Παναγιώτης Βανέξης κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2522 το Δικαστήριο επικυρώνοντας την υπαλλακτική διαδικασία που είχε ακολουθηθεί, αναφέρει και τα εξής:

5

"Στις κρινόμενες προαγωγές τα δύο αυτά Σώματα λειτουργήσαν όπως προνοούν οι Κανονισμοί και έγιναν οι σχετικές αξιολογήσεις, αλλά ήταν αδύνατο να επανασυσταθούν και λειτουργήσουν με βάση τα δεδομένα του 1984, γιατί οι Αξιωματικοί, Αστυνομικοί Διευθυντές και οι Διοικητές Μονάδων έπαυσαν να υπηρετούν και οι υποψήφιοι βρίσκονται τοποθετημένοι, είτε σε άλλη επαρχία, είτε σε άλλα τμήματα. Υπάρχει εκ πρώτης όψεως παρατυπία διαδικασίας, όχι από αμέλεια της αρμόδιας αρχής ή υπαιτιότητά της, αλλά λόγω του χρόνου που μεσολάβησε.

10

15

Στο Σύγγραμμα του Odent "Contentieux Adminsitratif", στις σελίδες 1497-1499, κάτω από τον τίτλο "Impossibilite materielle d'accomplir certaines formalites" αναφέρεται ότι η διοίκηση δεν είναι υπόχρεη να ακολουθήσει τη διαδικασία, η οποία κάτω από τις περιστάσεις είναι αδύνατη, όχι από δικό της λάθος ή υπαιτιότητα, αλλά δικαιούται να ακολουθήσει μια διαδικασία που παρέχει τα ίδια εχέγγυα όπως η διαδικασία που προβλέπεται. Η νομολογία του Γαλλικού Συμβουλίου της Επικρατείας, είναι ότι η διοίκηση απαλλάσσεται της τήρησης τύπου που είναι αδύνατος:- (σελ. 1499)

20

25

"La jurisprudence estime, en effet, que st l'administration est dispense d'accomplion une formalite impossible, elle doit autant que possible ne pas se prevaloir de cetter impossibilite pour faire desparaitre des garanties accordees aux interesses et donc observer, sous le controle du juge, une formalite analogue: ainsi "en est-il pour les reconstitutions de carriere" si la consultation des organismes que auraient du emettre un avis pour que tout se soit passe regulierement est impossible, l'administration doit consulter des organismes existants et offrant les memes garanties (S. 13 Juillet 1965, Ministre des P.T.T. c/Merkling, p. 424, R.A. 1966, p. 146, concl. Braibant; s. 20 Decembre 1968, Ministre des Transports c/Valade, p.676)."

30

35

40

Παρόμοιο ζήτημα εγέρθηκε στις υποθέσεις **Yiallouros** και **Georghakis** (ανωτέρω) και το Δικαστήριο έκρινε ότι η παράβαση τύπου ή διαδικασίας από τον Αρχηγό, κάτω από τις δοσμένες περιστάσεις, δεν επηρέαζε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις προαγωγών. Δεν τηρήθηκε αυστηρά ο τύπος και η διαδικασία που προ-

βλέπονται στους Κανονισμούς, γιατί ήταν αδύνατο λόγω των αλλαγών που μεσολάβησαν από το χρόνο των ακυρωτικών αποφάσεων και της αρχικής ανάκλησης. Τηρήθηκε το ουσιώδες μέρος και ακολουθήθηκε διαδικασία που παρείχε τα ίδια εχέγγυα όπως η διαδικασία που προβλέπεται στους κανονισμούς.

5

Ο Αρχηγός της Αστυνομίας είχε ενώπιόν του όλα τα έντυπα, τους προσωπικούς φακέλους και όλα τα στοιχεία για τον κάθε υποψήφιο. Με βάση τα στοιχεία αυτά, ετοίμασε την έκθεση προς τον Υπουργό, συστήνοντας τα ενδιαφερόμενα μέρη ως τους κατάλληλότερους υποψήφιους για προαγωγή, με βάση το Άρθρο 13(2).

10

Σύμφωνα με το σκεπτικό και την κατάληξη της απόφασης αυτής, που ως απόφαση της Ολομέλειας είναι δεσμευτική, κρίνω ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, δεν επηρεάζει το κύρος των προαγωγών, και δε συνιστά λόγο για ακύρωσή τους.

15

Συναφής με τα ανωτέρω, είναι και ο ισχυρισμός ότι η αναδρομική ισχύς που δόθηκε στις πράξεις των προαγωγών ήταν παράνομη, δεδομένου ότι δεν υπήρχε ρητή εξουσιοδότηση από το νόμο.

20

Είναι ορθή η προσέγγιση ότι κατά κανόνα η διοικητική πράξη ισχύει για το μέλλον και όχι για το παρελθόν. Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση, επρόκειτο για επανεξέταση πράξεως έπειτα από δικαστική ακύρωση. Για την οποία, όπως προκύπτει από τη νομολογία, εφαρμόζεται η εξαίρεση και όχι ο κανόνας και η νέα απόφαση μπορεί να έχει ισχύ από το χρόνο της πράξεως που ακυρώθηκε "δοθέντος ότι η ακύρωσις επάγεται αναδρομών επαναφέρονσα την υπόθεσιν εις το προ ταύτως στάδιο". (Σ.τ.Ε. 414/54, Πορίσματα Νομολογίας του Σ.τ.Ε. 1929-59, σελ. 281). Και από την κυπριακή νομολογία, *Yiallouros v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 677, *Georghakis and Others v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 348, *Haris v. Republic* (1989) 3(A) C.L.R. 147).

25

30

35

Στο ουσιαστικό μέρος της υπόθεσης, δηλαδή την επιλογή των πλέον κατάλληλων υποψηφίων, τα επιχειρήματα είναι δύο. Ότι η έρευνα που έγινε ήταν πλημμελής και παραγνωρίστηκε η υπεροχή των αιτητών έναντι των ενδιαφερομένων μερών.

40

Από τα στοιχεία που ευρίσκονται ενώπιον του Δικαστηρίου συνάγεται ότι η τελική επιλογή των υποψηφίων έγινε με συγκριτικό πίνακα αξιολόγησης, που είχε συντάξει ο Αρχηγός της Αστυνομίας. Ο πίνακας αυτός ετοιμάστηκε με βάση όλα τα στοιχεία

που είχε ενώπιόν του ο Αρχηγός της Αστυνομίας και διαλαμβάνουν την αξία, τα προσόντα την αρχαιότητα και τις προσωπικές και υπηρεσιακές περιστάσεις των υποψηφίων. Επίσης, ως ιεραρχικά Προϊστάμενος ο Αρχηγός της Αστυνομίας, είχε προσωπικές εκτιμήσεις και γνώση για όλους τους υποψηφίους που προέκυπταν από τα ενώπιόν του στοιχεία. Κατά τη γνώμη μου η έρευνα διελάμβανε όλα τα ουσιώδη στοιχεία στα οποία δυνάμει του νόμου στηρίζεται η κρίση για προαγωγή και δεν υπάρχει κενό ή παράλειψη που να την καθιστά πλημμελή.

Στο σημείο αυτό, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η "προσωπική γνώση" που αναφέρεται στην επιστολή του Αρχηγού της Αστυνομίας προς τον Υπουργό, συνδέεται με την ιδιότητα του Αρχηγού ως ιεραρχικά προϊστάμενου όλων των υποψηφίων και όχι υπό την έννοια που σχολιάζεται στις αγορεύσεις των δικηγόρων των αιτητών, δηλαδή ως παράγων ανεξάρτητος από την ιδιότητα αυτή.

Οι αρχές που διέπουν το θέμα της υπεροχής ως λόγον ακυρώσεως, είναι καλώς γνωστές ώστε να μην καθίσταται ανάγκη για επανάληψή τους. Αναφέρεται ενδεικτικά η υπόθεση **Hadjiannou v. Republic** (1983) 3 C.L.R. 1041, όπου δίδεται η έννοια της έκδηλης υπεροχής ως προϋποθέσεις για την παρέμβαση του Δικαστηρίου. Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, δεν αποδεικνύεται η υπεροχή των αιτητών κατά τρόπο που να δικαιολογεί παρέμβαση του Δικαστηρίου. Κατά το πλείστον η ισχυριζόμενη υπεροχή, στηρίχτηκε στο βαθμό αρχαιότητας ορισμένων αιτητών. Η αρχαιότητα, όπως προκύπτει από το συγκριτικό πίνακα, ήταν ένα από τα στοιχεία που λήφθηκαν υπόψη ως κριτήρια για την προαγωγή. Όμως, η προσέγγιση της αρχαιότητας στους κανονισμούς που διέπουν τις προαγωγές στην Αστυνομία, δεν είναι η ίδια όπως στην περίπτωση του νόμου περί Δημόσιας Υπηρεσίας.

Ειδικότερα το άρθρο 2(2) των Περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών, προνοεί τα εξής:

"(2) Η αρχαιότης θα λαμβάνεται υπόψιν πλην όμως δεν θα αφιεται να ρυθμίζει την προαγωγή, μεγαλύτερη δε σπουδαιότης θα προσδίδεται εις επαγγελματικές ικανότητας και ατομικά ηγετικά προσόντα ως νομιμοφροσύνην, πρωτοβουλία, ανωτερότητα χαρακτήρας, πραγματική και αληθή εκτίμησην της αποστολής της Αστυνομίας."

Αναλύοντας τις πρόνοιες αυτές, το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση **Μάκης Παπαχαλαράμπος κ.ά. ν. Δημοκρατίας**

(1989) 3(B) Α.Α.Δ. 703, αναφέρει και τα εξής:

"Τόσο η αρχαιότητα όσο και τα ακαδημαϊκά προσόντα περιλαμβάνονται μεταξύ των στοιχείων που λαμβάνονται υπόψη για την προαγωγή των μελών της Δύναμης σε ανώτερες θέσεις. Ο παράγοντας όμως "αξία", όπως ορίζεται από το άρθρο 2(2) των Κανονισμών του 1958 και συσχετίζεται με τις ανάγκες και την αποστολή της αστυνομικής Δύναμης, είναι το πρωταρχικό στοιχείο για την αξιολόγηση των υποψηφίων. Ο Κανονισμός 2(2) συνάδει με το γενικότερο συμφέρον του δημοσίου για τη στελέχωση των δημοσίων υπηρεσιών με βάση την αξιοκρατία. Στην περίπτωση της αστυνομικής Δύναμης τα προσόντα που απαιτεί ο Κανονισμός 2(2) συναρτώνται άμεσα με τη φύση της αποστολής του αστυνομικού Σώματος".

Ορθά, επομένως, η αρχαιότητα εξετάστηκε μέσα στα πλαίσια που καθορίζονται στον πιο πάνω κανονισμό και τη γενικότερη αποστολή των δυνάμεων ασφαλείας. Από τα ενώπιόν μου στοιχεία και τα νομικά σημεία όπως αναπτύχθηκαν από τους δικηγόρους και των δύο πλευρών, δεν ευρίσκω οποιοδήποτε λόγο για παρέμβαση του δικαστηρίου στις προσβαλλόμενες προαγωγές και ως εκ τούτου, οι προσφυγές απορρίπτονται.

Υπό τις περιστάσεις δε δίδεται διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.